

رمانی در روابط بودک و مادرها

لوشته: دکتر رضا مظلومان استاد جرم شناسی دانشگاه حقوق

و اهمیت آن را در کنند و در نتیجه شخصیت فرزند خود را آنچنان که لازم است پژوهش ندهند، محققًا فرد سالمی تحویل اجتماع نخواهد داد.

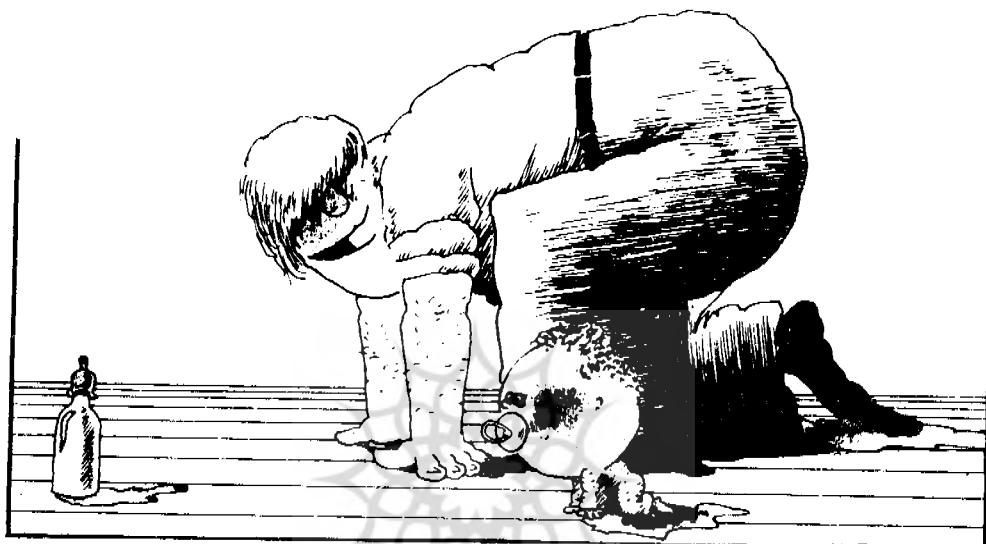
این واقعیت، غیر قابل انکار است که از اصول تربیتی، تعویت رشد شخصیت در کودک است که بسیاری از مشکلات رانابود میسازد. کودکی که به شخصیت خود شناسائی حاصل کند بدون شک نیروهایش را در جهت مستولیتهاي مختلف تجهیز میکند و بیکوشد تا شخصاً قادر شود با مشکلاتی که پیش میآید با قدرت هر چه تماسرو با اتفکای به نیروی خود، بمبازه پردازد و هیچگونه واهمه و اضطراب و دلهرهای در مبارزه ای که میکند از خود نشان ندهد و در برابر نامالیات ضعیف و زیون نباشد.

فشار بر اقتیها و نظارت‌های نادرستی که در نظامهای گذشته وجود داشت و ناراحتیهایی که در روشهای پدرسالاری و مادرشاهی برای کودک ایجاد میشده باعث کاهش ارزش شخصیت او میگردید و یا شخصیتش را بکلی درهم میکوبید

یکی از موضوعات بسیار مهمی که غالباً پدر و مادرها و مخصوصاً والدین سنت‌گرا کمتر به آن توجه دارند رفتاری است که باید در قبال کودکان داشته باشند. اعمال و کردار والدین و بزرگان خانواده یکی از عوامل اساسی است که باعث رشد و توسعه خصائص جسمانی و روانی کودکان میشود و با عالعکس آنها را متوقف میسازد و درنتیجه، از نقطه نظر قوای جسمانی و دماغی، فردی کاملاً بیمار تحویل اجتماع میگردد.

الف: پژوهش نیافتن شخصیت کودک شازال Chazal مینویسد که کودک موجودی است که دارای اسکانات هوشی، تأییر پذیری و ارادی است. شخصیتش نباید خفه شود و یا مورد تجاوز قرار گیرد. این بک حقیقت بزرگ است که شخصیت کودک تحت تعالیم صحیح شکفته میشود، رشد میکند و روز بروز خود را بیشتر با محیط اجتماعی تطابق میدارد. (۱)

با توجه به آنچه که شازال ذکر میکند چنانچه پدر و مادرها باین اسر توجه ننمایند

استقلال شخصیت و اتکا بنفس را از دست
داده است.

فقدان پدر و مادر برای چنین کودکی
مخصوصیتی بزرگ است چون خود را تنها و بی-
پشتیبان می‌باید. او لین کسیکه پشتیبانی خود
را از او اعلام کند قادرست که از وجود او
حداکثر بهره‌برداری را بنماید. بنابراین از
دست دادن سرپرست اولین گام بطرف سقوط
است. از طرفی دیگر کودکی که چنین تربیت
شود و خصوصیت کمک‌گردن دائم از دیگران
در اورشده کند، در زندگانی آینده اجتماعی که
باید پنهانی با رنجها و نالمایمات و سختیها
دست و پنجه نرم کند و نیازهای خود را با
مبازه علیه مشکلات بست آورد، چهار
شکست می‌شود و مشکل‌های متواالی، یاًس
و نامیدی را در او بوجود می‌آورد و در نتیجه
در او عقده‌هایی را شکل میدهد که اولین
پایه‌های اساسی سقوط او در ورطه نابهنجاریها
و اعمال ضد اجتماعی خواهد بود.

بنابراین کودکی که شخصیت واقعی او

و خرد می‌کرد. در نتیجه چنانچه در برخورد
با پدیده‌های خارجی و امور پیرامون زندگانیش
گرفتاریها و مشکلاتی پیش می‌آمد، از آنجنان
قدرتی برخورد ای نداشت تا بتواند با آنها
به مبارزه پردازد و ناراحتیها را مغلوب‌سازد
و برخستیها سلط‌گردد. درحالی که تقویت
حس شخصیت والقای احساس ارزش و اهمیت
آن، باعث می‌شود که کودک نسبت به اداره
امور در خود احساس مستولیت کند و هرمه
با رشد جسمانی بکوشید تا مستقل بمسائل خود
توجه نماید و در حل مشکلاتش کوشش
بعمل آورد و با اتکا به شخصیت پروژش یافته
و تقویت شده‌اش، توانانی روپوشدن با
ناراحتیها و نابهنجاریها و مشکلات زندگانی
را داشته باشد.

کودکی که همیشه تحت نظرات باشد
و بهمه کارهایش دیگران رسیدگی کند و
مشکلاتش را از بین ببرند، برای هر امری
پیدر، مادر و دیگران نیاز پیدا می‌کند و از آنان
می‌خواهد که بیاری و کمکش بشتابند زیرا

۵ - مرحله دیگر وجود شکستهای پیاپی در مبارزه با سختیها و عدم قدرت مقاومت در برای مشکلات و بالاخره ایجاد افسردگی و دلمردگی نامیدی است که دونوع واکنش در آنان بوجود میآورد :

الف : یسانان را بطرف خود کشی میراند .

ب : یا حالت برون‌گرائی را در آنان شکل میدهد و آنان را وادار میکند تاخوسته خود را از راه تخلف و دست زدن باعمال نابهنجار یارآورده سازند .

ب : درک نکردن کودک یکی از بزرگترین وظایف پدر و مادر کوشش در درک کردن کودک و اتخاذ رفتاری است که بروح و روان او صدمه و زیانی وارد نسازد .

پدران و مادرانی که این وظیفه اساسی را نشناسند و به اهمیت آن وقوف نداشته باشند ، باکردار و رفتار و گفتار خود بکودک شدیداً لطمه میزنند و رنجهای جسمانی و مخصوصاً روانی بسیاری در او ایجاد میکنند .
برخی از بزرگان خانواده ، کودکان را با بزرگسالان در یک ردیف قرار میدهند و از آنان همان انتظاری را دارند که از بزرگسالان متوقعتند . درحالیکه آنان باین امر بی توجهند که رفتارشان باید با سن کودک تطبیق کند و توقسشان باید در همان حد سن او باشد .
لگل لاوستین و استانسیو مینویسند که خردسالان از جهات مختلف مخصوصاً ازقطه نظر ارادی ، توجه و دقت و واکنشهایشان با بزرگسالان کاملاً فرق دارند . این اختلاف نه تنها جنبه کمیت دارد بلکه دارای جنبه کیفی نیز میباشد . بنابراین باید فراموش

در اثر بی توجهی و بی اعتمانی والدین و یا بعلت نظامهای سنتی و گذشته‌گرائی آنها و عدم دقت و در تحولات زمان و مکان و در پیش گرفتن روشهای صحیح رشد دادن شخصیت کودک که باید برمبنای این دگرگونیها انعام گیرد ، شکل گیری و پیگیره بندی نشود بجند طریق ممکن است در وادی نابهنجاریها سقوط نماید :

۱ - بعلت ضعف و زیونی و عدم اتقاہ بخود ، مقلد و پیرو قرار میگیرد و آنچه را که دیگران انجام دهند تقليد میکند .

۲ - بعلت سادگی زود اغفال میشود و هر کس میتواند براحتی جلب نظر او را بنماید و مرید خود سازد .

۳ - هر کس به او عاطفه‌ای نشان دهد و به او بفهماند که پشتیبان اوست و در همه احوال بیاری و کمکش خواهد شتافت ، آنچه را که باو تلقین شود یا از او خواسته شود که عمل کند ، بفوریت انجام خواهد داد ولو آنکه آن عمل ارتکاب قتل باشد .

چاقوکشان و تبهکاران حرفة‌ای معولاً از اینگونه افراد استفاده میکنند و با اعلام حمایت خود ، از آنان میخواهند که مجری منظورها و مقاصد سوء و خواسته‌های بدکارانه‌شان باشند .

۴ - از دست دادن پدر و مادر یا سرپرست باعث سوق آنان بطرف کسی خواهد بود که از آنان حمایت نماید و اگر محیط فاسد باشد و برای رهنمونی و ارشاد آنان فرد سالمی بکوشان نماید ، بدکاران آنان را براحتی در دام خود میکشانند و بورطه ارتکاب نابهنجاریها سوق میدهند .

کرد که رفتارهایی که در قبال آنان اتخاذ میشود نباید بهمان صورتی باشد که در مورد بزرگسالان انجام میشود . رفتارها باید عاقلانه و صحیح باشد و کاملاً کوشش بعمل آید که کودکان در کشش شوند . (۲)

غالب پدر و مادرهایی که خود از آموزش و پرورش باقیسته برخورداری ندارند ، فکر میکنند کسیه این موجودات حوان دارای همان نحوه فکر و اندیشه و همان اراده و تصمیم و همان شخصیت شکل گرفته بزرگسالان میباشند و در نتیجه اعمالی که نسبت به آنان انجام میدهند بهبیجه صحیح و شایسته نیست و باعث خفه شدن شخصیت فرزندان خود میشوند و سدی سهیب در راه رشد فکری و دماغی آنان بوجود میآورند .

مثلماً برخی متخصصین مذهبی از کودکان خردسال خود را انتظار دارند که در روزهای بلند گرم و طاقت فرسای تابستان روزه بگیرند و یا صبحگاه سرد زمستان با آب سرد حوض وضو کنند و نماز بگوارند .

برخی از والدین بدون توجه به عواقب نافرجام اتخاذ روش‌های سنتی و تعلیم و تربیت های گذشته در زمان حال ، بطرق مختلف مانع رشد شخصیت کودک خود میشوند .

مثلماً با اجازه نمیدهند که در برابر دیگران یا خود آنان بصحبت و بحث پردازد زیرا این اعتقاد در آنان وجود دارد که کودک حق ندارد در برابر بزرگسالان صحبت کند .

برخی پدر و مادرها از بازی و سرگرمی که فراخور کودکشان میباشد ممانعت بعمل میآورند و در عوض با اکارهای سنگین و گاه غیر قابل تحمل را تحميل میکنند و یا او را در برابر دیگران شماتت میکنند و بدون

رعاایت شخصیت او و حفظ اعتبار و شوئی که او برای خود احساس میکند ، بسرزنش و بدگئی و حتی اهانت میپردازند .

کودکی که بطور مدام ، حرکات و رفتار و گفتارش کنترل شود ، سنتها و آداب بزرور و عنف باو تحمیل گردد و والدین زبان و خواسته و نیاز او را درک نکنند ، شدیداً مورد لطمه روحی و روانی قرار میگیرد ، خلقياتش مسموم میشود ، اتنکاه به نفسش از بین میورود و زیون و ضعیف و بی شخصیت باز میاید و در برابر دیگران و در وجود خود احساس حقارت و بی ارزشی میکند و در نتیجه عنصری بی شهامت و نامطلوب تحويل اجتماع میگردد که ناگاهانه برای جبران کمودهای خود دست به رکاری و لو ارتکاب جنایت باشد میزند و خود را آلوهه میسازد تا بدين طریق پتواند خود را بواسدین و با فراد جامعه و اجتماع بقبولاند و بانبات برساند که «او وجود دارد» .

چ - بی توجهی به کودک و فقدان عاطفه موضوع دیگری که اثرات قابل ملاحظه‌ای در ساخت از رشد شخصیت کودک و نابودی آن دارد بی توجهی و بی اعتنایی پدر و مادر نسبت باوست . عدم ابراز علاقه و محبت در طفل ناراحتیهای روانی شدیدی ایجاد میکند که گاه بعواقب بسیار نافرجامی منجر میگردد .

کو Gueneau M. معتقد است که بزهکاران جوان بدون شک در خردسالی و دوران کودکی ، از نقطه نظر عاطفی دچار معروفیت شدید بوده‌اند . (۳)

این امر را گزارش قسمت روانشناسی مرکز اصلاح و تربیت مرآکش بخوبی باثبات

همیشه بخوبی مشاهده میشود . آنان گاهی خودخوری میکنند و افسرده و دلگیر و بدین بهمه کس و همه چیز ، رنجها را در درون خود انشانه میکنند که این رنجها بتدریج بصورت عقده بزرگی در نهادشان گسترش میباید و آنان را بیشتر دچار تشویش و نگرانی و اضطراب میسازد .

کودکانی که در داخل خانواده از محبت لازم و عاطفه باشته برخوردار نشوند در وضع و شرایط غیرعادی قرار میگیرند که ممکن است بچند طریق خود را باعمال و رفتار ناشایست و ضد اجتماعی آلوده سازند :

- ۱ - برخی از کودکان رنج عدم برخورداری از عاطفه و محبت را در درون خود تلبیار میسازند و در نتیجه زمانی که ظرفیت‌شان قدرت پذیرش هجوم بیشتر رنج

میرساند زیرا بر حسب این گزارش ، عدم ارضاء احتیاجات عاطفی یکی از جنبه‌های بسیار قوی رفتارهای ضد اجتماعی اکثر کودکان در این کشور میباشد . (۴)

حق است که کودک بعاطفه و احساسات روانی است که همه جرم‌شناسان و روانشناسان بآن معتقدند . کمبود محبت یا عدم آن ، ریشه‌های اساسی تباہی هر کودکی در آینده میباشد . کودکانی که مورد بی‌توجهی والدین خود قرار گیرند و بکمبود عاطفی دچار شوند و آن را احساس نمایند ، دارای احساسات رقیقی خواهند شد بطوریکه در این کوچکترین عاملی ، به شدت تحریک و دچار التهاب میشوند . اینگونه کودکان ، بداخلان لعجاز ، متمرد ، عصبانی و زود خشممند و در عین حال علامم غم و اندوه در چهره آنان

۴ - غالباً چنین کودکانی ، در سن خردسالی اغفال میشوند و قریانی خواسته های شهوانی کسانی قرار میگیرند که به آنان محبت کنند . اغفال این کودکان در خردسالی ، بوجود آورنده یک حالت غیر عادی شدیدی است که واکنشهای گوناگون آن در سن بلوغ تظاهر پیدا میکند . باینصورت که چون کودک مورد تجاوز قرار گرفته است در خود احساس ناراحتی عمیق میکند . در نتیجه او

به جستجوی راه حل میپردازد که آن را نابود و کمپود خود را جبران نماید . محیط فاسد محققان هم او را بانتقام و عمل بمثل با کودکان دیر و امیدار و هم او را بطرف ارتکاب اعمال ضد اجتماعی میراند تا خود را جامعه ای که از او قربانی ساخته است بقبولاند . بعملا چاقوکشها و گردن کلقتها و کسانی که ادعای بزن بهادری میکنند کسانی هستند که میخواهند بجماعه اثبات کنند که « وجود دارند » . بررسی زندگی آنان برخی کمبودها و برخی تجاوزاتی را که نسبت به آنان انجام شده است ، بخوبی ، بائبات میرساند .

بیشتر کسانی که به انحراف اخلاقی دچارند از یک محیط خوب عاطفی محروم بوده اند و چون به جستجوی آن پرداخته اند ناگاهانه در دام بد کاران افتاده و منحرف شده اند .

ه - گاهی اطفال محیط خانوادگی بی عاطفه و عاری از احساسات و محبت پدری را ترک میکنند و در اجتماع به دنبال نیاز روانی خود میگردند . بدیهیست همانطور که در فوق اشاره شد ، ترک خانواده که با ولگردی توأم میشود ، مقدمه سقوط آنان در انحرافات گوناگون و ارتکاب اقسام جرائم میباشد .

بی محبتی را از دست داد ، غالباً بخود کشی روی می آورند .

۲ - برخی از کودکان دلسرد و مایوس گوشش نشینی و ازدوا احتیار میکنند و از نماس و مراوهه بادیگران سرباز میزند و بهمه کس و همه چیز با بدیهی مینگرنند و آنچنان دلربده و افسرده اند که ممکن است این امر به ناراحتی روانی شدیدی مبدل گردد که آنان را باز بخود کشی وارد .

۳ - هنگامی که کودکی در خانواده به محبتی که بآن نیازمند است دست نیافت و خواسته های عاطفی خود را ارضاء شده ندید ، غالباً بکسانی روی میاورد که به میل عاطفی و نیازهای روانی او پاسخ مشت دهدند و تلطیف عواطفی در او پدید آورند . بهمین جهت او آنها را نه تنها در نزد اقوام ، خویشاں ، دوستان و همسایه ها جستجو میکند بلکه در کوچه و خیابان و زرد بیگانه ها نیز بکاوش میپردازد تا آن را بدست آورد .

بدیهیست که اینگونه کودکان اولین شکارهای محیط فاسد و بد کاران حرفة ای میباشند که همیشه در کمین بدام کشاندن کسانی میباشند که مخصوصاً دچار کمبود عاطفی باشند .

کمترین محبت و مهریانی که از طرف یک بد کار نسبت بیک طفل که در کمبود عاطفی است انجام گیرد ، بد کار توانسته است که یکی از بهترین و مؤمن ترین مریدان را بسادگی بچنگ آورد و نظرات و خواسته های خود را بوسیله او اعمال نماید و نقشه های بد کارانه اش را به انجام برساند . در نتیجه از چنین اطفالی ، قربانیان تبهکاری ساخته میشود .

از خصوصیات کسانی است که مورد بی‌مهری قرار گرفته و از فقدان عاطفی رنج برده‌اند. رفتار چنین افرادی مخصوصاً در سن پلوغ بسیار متعرضانه و تنداست در برابر هر رویداد بی‌اهمیتی و یا در برابر گفتاری معمولی زود هیجان زده می‌شوند و به التهاب در می‌آیند و از خود واکنش نشان میدهند.

۹ - بی‌ثباتی و بی‌ایمانی یکار یکی دیگر از نشانه‌های معروف‌مان عاطفی است و انتخاب ساده‌ترین و مهلت‌رین راه برای رسیدن به‌هدف ولو آنکه از طریق ارتکاب اعمال نابهنجار باشد، روش آنان است.

د : تبعیض

تبعیض قائل شدن میان اطفال و پرتو شمردن و برحان دادن برخی بربرخی دیگر، یکی دیگر از عوامل اساسی ناراحتیهای روانی کودکان است. بعضی پدر و مادرها بدون توجه بازچه که توفانی از غم و رنج

۶ - زود رنجی و تشویق و ناراحتی درسن پلوغ یکی دیگر از علامت کمبودهای عاطفی است. کسانی که همیشه در حالت دلواپسی و اضطراب بسر می‌برند و یا ترسهای ناگهانی در وجودشان شکل می‌گیرد از چنین دردی رنج برده‌اند.

۷ - برخی از افراد که از محیط سالم عاطفی لازمی برخورداری نداشته‌اند و یا در فقدان آن را احساس کرده‌اند، در سن پلوغ حالت بیمارگونگی در آنان پدیدمی‌آید که همیشه کلیه کوشش‌هایشان بطرق مختلف مصروف جلب نظر ترحم و دلسوزی دیگران می‌شود. بدینصورت که گاه این افراد از همه چیز شکوه و شکایت می‌کنند و در نزد دوستان، اقوام و بیگانگان از رنجها و دردها و مشکلات دروغین خود بعثت بمعیان می‌آورند تا حس غم‌خواری و محبت آنان را بخود جلب کنند.

۸ - واکنشهای تند، زودخشمی و پرخاشگری و حالت تعرض شدید، یکی دیگر

چهارده ساله اش در تهران بود که چون همیشه مورد تعریف و تمجید پدر و مادر قرار گرفت با سنگ او را قتل رساند و در چاه منزل انداخت. پسر دیگری نیز نابارادی خود را با چاقو از پا در آورد زیرا همیشه نامادری بقای را برخ قاتل میکشید و به تعریف از او و سرزنش قاتل میپرداخت. مورد دیگر قتل ناخواهی شش ساله بلست خواهر پانزده ساله اش بود که او را بصورت وحشتناکی در حمام بقتل رساند یا انتقام تبعیضی را که پدر بین او و برادرش با ناخواهیها و نابارادیها قاتل بود گرفته باشد.

رنهاد فرزندان خود ایجاد میکنند، علاوه خود را بیک یا برخی از کودکان متوجه مینمایند و از دیگران غفلت میکنند. بزرگترین اثر روانی این عمل پدید آمدن حس حسادت، کینه ورزی و نفرت در وجود کودکانی است که کمتر مورد علاقه قرار میگیرند و یا کاملاً بعدم یا بسهو فراموش میشوند. این حسادت و کینه تویی کم کم باشد و نمی که میکند حس انتقام را بوجود بیاورد که اگر شرایط مساعدی به آن کمک نماید حوادث ناگواری را شکل میدهد و گاه جبران ناپذیر میباشد.

بنابراین ریشه برخی از انحرافات و بزرگاریهای کودکان را باید معمولاً در تبعیض والدین جستجو نمود. این رفتار غلط، محیط خانوادگی را برای کودک پیشتد خفغان آور میسازد و نفرت و کینه و انجار عمیقی را در نهاد او نسبت بپدر و مادر و نسبت بکودک یا کودکان مورد علاقه آنان بوجود میآورد و وزیروز افزوده تر و گستردگی میسازد بطوری که گاهی بعثایات و قتلای وحشتناک متجر میشود.

امثله زیادی در همین مورد در دست است که زمان میدهد که تبعیض گاه یک پدیده بسیار خطرناک است و گاه کسانی قربانی میشوند که هیچگونه گناهی نداشته اند. از جمله قتل یک طفل هفت ساله بلست برادر

- 1- Chazal, "Etude de criminologie juvenile". P 42.
- 2- Laignel - Lavastine et Stanciv, "Precis de criminologie ". P 226.
- 3- Mucchielli, "comment ils deviennent delinquants/? P 104.
- 4- El Bacha. "Quelques aspects particuliers de la delinquance juvenile dans certaines villes du "royaume du Maroc ". P 19.